

LLETRAFERITS

Al llarg de la història, generacions successives de dones han nascut i han mort sense que les seves vivències hagin transcendit l'esfera íntima i familiar. És cert que la immensa majoria d'homes tampoc no ha passat a la història, però si més no n'han tingut l'oportunitat. En canvi, l'altra meitat de la humanitat, les dones, precisament per la seva condició, han restat en l'oblit. Només unes quantes, per raó de la seva posició singular i gairebé sempre per motius circumstancials, han aconseguit emergir de l'anonimat i perpetuar el seu nom i la seva memòria. És aleshores quan tenim l'ocasió de copsar una personalitat femenina, perduda dins d'un

món masculí i reduïda encara, la majoria de les vegades, a la seva condició procreadora. Resseguir el casal comtal de Barcelona, des de Guifré el Pilós a Martí l'Humà, es redueix sovint a centrar la mirada en els 23 homes que se succeïren, al llarg de 500 anys, fins a la dolorosa extinció de la línia successòria masculina. Al seu voltant, com satèl·lits mis-

dames reines abadesses

Elisenda Albertí

Divuit personalitats femenines a la Catalunya medieval

teriosos, apareixen noms de dones sorgides del no res, destinades, en el seu trànsit fugaç per la història, a perpetuar la nissaga, no pas la d'elles sinó la del marit. D'entre aquestes, Elisenda Albertí (ALBERTÍ EDITOR), l'autora, n'ha triat 18: Ermessenda de Carcassona, Almodis de la Marca, Mafalda de Pulla-Calàbria, Dolça de Provença, Peronella d'Aragó, Sança de Castella, Aurembiaix d'Urgell, Constança de Sicília, Blanca d'Anjou, Sança de Mallorca, Elisenda de Montcada, Teresa d'Entença, Constança d'Aragó, Cecília de Comenge, Sibil·la de Fortià, Violant de Bar, Margarida de Prades i Blanca de Navarra... Dones reals, de carn i ossos, amb virtuts i defectes, amb esperances i ambicions, totes elles relacionades amb el casal de Barcelona, sovint per mitjà del vincle matrimonial. Aquesta, doncs, és la història de 18 dones -dames, reines, abadesses- a qui tocà viure en un món hostil.